

§ 14s bestemmelser er ganske øjensynlig udarbejdet med henblik på de krav, der må stilles til større industrielle virksomheder eller dog egentlige fabrikationsvirksomheder, og de vil ikke kunne overføres til bygnings- og anlægsvirksomheder uden stor skade og stort økonomisk tab for disse og i vid udstrækning komme til at gribe forstyrrende ind i den udvikling af forsigtighedsforanstaltninger, som allerede foregår. I den udstrækning, § 14 efter vort skøn vil kunne finde anvendelse her, er dens bestemmelser derfor upåkrævede, da de omhandlede forhold allerede er fastlagt gennem de kollektive overenskomster, og hvis lovforslagets bestemmelser kunne tænkes at gå videre end de i overenskomsterne fastsatte regler, vil det medføre en betydelig forøgelse af omkostningerne med deraf flydende fordyrelse af bygnings- og anlægsvirksomhed.

Vi finder det meget uheldigt, at en række for helt andre virksomheder bestemte regler udelukkende efter administrationens og i sidste instans socialministerens skøn kan gøres gældende for de her nævnte virksomheder og påføre disse udgifter, som det vil være umuligt blot nogenlunde tilnærmelsesvis at overse og kalkulere, idet det efter lovforslagets § 16 er umuligt at se, i hvilken udstrækning administrationen vil gøre bestemmelserne i § 14 gældende for bygnings- og anlægsvirksomheder.

Hvad angår en eventuel anvendelse af de i § 14 anførte forskrifter ved losning og lastning og hermed i forbindelse stående arbejde, påpeges, at såfremt arbejde i skibsrummene overhovedet henføres under loven, vil det være ganske umuligt ved lovgivningsforanstaltninger eller på anden måde at give forskrifter for rummenes indretning, belysning, renholdelse, temperatur, luftfornylse el. lign.

Angående vaskeindretninger, bad, garderobe, cykleskure, opholds-, spise- og aftrædelsesrum henvises til, hvad foran er anført under de almindelige bemærkninger, at hertil sigtende foranstaltninger ikke ved losning eller lastning kan etableres i forbindelse med det enkelte arbejdssted: det lossende eller lastende skib, men i givet tilfælde må påhvile vedkommende havnemyndighed, idet arbejdsgiveren som hovedregel ikke har nogen dispositionsbeføjelse med hensyn til havneområdet.

Man må som allerede tidligere påpeget formene, at disse omstændigheder i høj grad understøtter det synspunkt, at havnenes arbejdsforhold ikke bør henføres under den foreslåede arbejderbeskyttelseslov.

For det tilfælde, at vort både formelt og reelt velbegrundede principale krav om, at bestemmelsen udgår af lovforslaget, ikke tages til følge, må vi subsidiært kræve, at de indgribende beføjelser, som bestemmelsen tillægger socialministeren, ikke bør kunne effektueres blot på grundlag af simpel majoritet indenfor arbejdsrådet, men at socialministerens bestemmelsesret gøres afhængig af, at arbejdsrådet enstemmigt eller dog med kvalificeret majoritet giver sin tilslutning hertil.

§ 17. Forebyggelse af ulykkestilfælde.

Stk. 1, 2 og 3.

Som anført foran i de almindelige bemærkninger må vi her forudsætte, at de i disse bestemmelser omhandlede bedriftsindretninger og tekniske hjælpemidler, der findes ombord i lossende og lastende skibe, ikke omfattes af bestemmelserne.

Heller ikke de øvrige forskrifter angående bygninger og bedriftsanlæg, færdselsveje, trapper og udgange m. v. vil i al almindelighed ved losning og lastning og hermed i forbindelse stående arbejde kunne håndhæves overfor arbejdsgiveren, der som tidligere anført ikke har nogen dispositionsbeføjelse over havnenes områder.

Stk. 4.

Da de i første punktum nævnte tilstande i mange tilfælde er lige så vanskelige at konstatere som de i andet punktum nævnte — særlig indenfor de områder, hvor der i overvejende grad beskæftiges løsarbejdere —, foreslås første punktum i stk. 4 ændret til:

„Til udførelse af særligt farlige arbejder må arbejdsgiveren ikke anvende arbejdere, om hvem han ved, at deres legemlige eller åndelige tilstand gør dem uskikkede dertil.“

Stk. 6. Særlig fare.

Formentlig vil der altid kunne konstrueres et særligt faremoment for den arbejder, som går alene ved sit arbejde, eksempelvis nattevægten eller chaufføren, der begge er mere udsat for overfald, når de færdes alene, end når flere er tilstede, kranføreren, der kan blive syg under arbejdet, kedelpasseren o. s. v., faremomenter, der i almindelighed kun kan imødegås ved antagelse af ekstramandskab til at passe på de pågældende; men sådan